

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vadim Cevdari în numele inculpatului Lupu Maxim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 01 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui,

Lupu Maxim Mihail, născut la 20 august 1989, originar din Bender și domiciliat în s. Varnița, str. Sovetscaia 35 A, r-nul Anenii Noi

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 08 iunie 2012 pînă la 25 martie 2013 (prima instanță)***
- 2. de la 17 aprilie 2013 pînă la 01 octombrie 2013 (instanța de apel)***
- 3. de la 13 noiembrie 2013 pînă la 05 februarie 2014 (instanța de recurs).***

CONSTATĂ :

1. Prin sentința judecătorească Bender din 25 martie 2013 **Lupu Maxim Mihail** a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 152 alin. (1) Cod penal și a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, după semnele: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, fiindu-i numită pedeapsa amenzii în mărime de 200 (două) u.c., ce constituie 4000 (patru mii) lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Lupu Maxim Mihail, la data de 31 martie 2012, aproximativ la ora 15:00, aflându-se în loc public - centrul sat. Varnița, r. Anenii Noi, în apropierea casei nr. 77, din intenții huliganice a încălcat grosolan ordinea publică și în timpul certii cu cet. Frunza Ivan, a aplicat violența asupra ultimului, lovindu-l cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, în rezultatul cărora Frunza Ivan a primit leziuni corporale, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 125d din 11 aprilie 2012 se califică ca vătămări medii a sănătății.

3. Sentința a fost atacată de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul:

- să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, aplicându-i-se pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani;

- să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, aplicându-i-se pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani;

- în baza art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

- potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

În motivarea apelului său, acuzatorul de stat a indicat că potrivit materialelor cauzei s-a constatat că inculpatul a comis faptele infracționale prin concurs ideal de infracțiuni. În acest caz era necesară calificarea faptelor inculpatului potrivit învinuirii formulate, nefiind astfel prezentă dubla incriminare pentru aceeași faptă.

3.1. Sentința a mai fost atacată și de către avocatul Cevdari Vladimir în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului său avocatul a indicat că instanța de fond nu a apreciat obiectiv probele cercetate în cadrul ședințelor judecătorești și s-a limitat doar la transcrierea declarațiilor părților însă nu le-a dat o apreciere, cu toate că din conținutul acestora rezulta lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor cărorva infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 01 octombrie 2013 apelul declarat de către avocat a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de către procuror a fost admis, casată parțial sentința, în latura penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează:

- inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 152 alin. (1) și 287 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i-se pedepsele:

a) în baza art. 152 alin. (1) Cod penal – 1 (unu) an închisoare;

b) în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – 6 (șase) luni închisoare;

- în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai blânde de pedeapsa mai aspră, a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 (unu) an închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

- potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 1 (unu) an.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele cauzei, stabilind în acțiunile inculpatului prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

La fel s-a constatat prezența în acțiunile inculpatului și a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, nefiind astfel încălcat principiul dublei incriminări.

În partea argumentelor expuse în apelul avocatului, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, odată ce din probatoriul administrat în cauză s-a constatat pe deplin vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatului, care întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea sa, recurentul indică asupra formalității concluziei instanței de apel privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate, odată ce din probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești nu a fost demonstrat faptul aplicării violenței de către inculpat asupra părții vătămate.

La fel este criticat și faptul neexpunerii instanței de apel asupra temeiurilor invocate de către partea apărării în apelul depus, precum se indică și neglijarea de către instanța de apel a argumentului privind învinuirea imprecisă și neclară înaintată inculpatului, care ar trebui să rezulte cu încetarea procesului penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent.

Recurentul a invocat în recursul ordinar temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.*

Astfel, Colegiul penal reține corectitudinea concluziei instanței de apel care a constatat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, concluzii ce rezultă din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar a tuturor în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, sunt apreciate critic argumentele recurentului referitor la expunerea neclară și imprecisă a învinuirii formulate inculpatului, odată ce în aceasta sunt indicate toate semnele, prevăzute în dispoziția normelor penale incriminate, fapt ce a fost constatat și de către instanța de apel.

Analiza circumstanțelor expuse supra, indică la concluzia că soluția instanței de apel se bazează pe cumulul de probe cercetate în ședințele de judecată, prin urmare, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind comise careva erori.

În consecință, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel nu este afectată de erori de drept prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, motiv pentru care recursul înaintat se va declara inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vadim Cevdari în numele inculpatului Lupu Maxim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 01 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui, **Lupu Maxim Mihail**, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 februarie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului
Judecător

Vladimir Timofti

Petru Ursache